

DOMNUL PROCUROR GENERAL,

Subsemnatul **MARINESCU MARIUS ALBIN**, (...) prin madatar **Daniel Mircea Victor Chitic**, cu domiciliul ales la sediul Cabinetului Individual de Avocatură Daniel MV Chitic, cu sediul în București, bd. Hristo Botev nr. 7 et. 4 ap. 4, sector 3 București,

formulez în temeiul art 289 C.p.p. și următoarele prezenta

PLÂNGERE PENALĂ

împotriva

- D-lui **Klaus Werner Iohannis**, în prezent ocupând funcția de Președinte al României,
- D-lui **Marcel Vela**, la această dată ocupând funcția de Ministru al Afacerilor Interne, cu sediul în Piața Revoluției nr.1 A, sector 1, București
- D-lui **Sorin Mihai Grindeanu**, la această dată ocupând funcția de președinte ANCOM cu sediul în str. Delea Noua nr.2, Sector 3, București, 030925,
- D-lui **Eduard Andi Manciu**, Șef al Grupului de Comunicare Strategică și consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului în domeniul comunicării, **Sorina Coșbuc**, **Drăgoi Iulian**, **Cuțurescu Adrian**, toți prezumtivi membrii în Grupul de Comunicare Strategică și a
- Altor persoane neidentificate membre în Grupul de Comunicare Strategică și a altor angajați ai ANCOM și ai Ministerului Afacerilor Interne cu atribuțiuni în suprimarea temporară a publicației JUSTIȚIARUL

prin care vă solicit tragerea la răspundere penală a perosoanelor mai sus numite pentru săvârșirea infracțiunii de Abuz în serviciu prevăzută și pedepsită de art. 297 C.pen., Constituirea unui grup infracțional organizat prevăzută și pedepsită de art. 367 C.pen., toate cu aplicarea circumstanței agravante prevăzută de art. 77 lit. g C.pen.

urmând ca, în situația în care, din cele expuse mai jos, se vor descoperi fapte care se circumscriu și altor încadrări juridice penale, să stabiliți vinovăția față de acestea, conform prevederilor legale.

Precizez că aceste infracțiuni au fost săvârșite în concurs, urmând ca după ce veți efectua toate cercetările necesare lămuririi situației de fapt, să aplicați și regulile referitoare la infracțiunea continuată și concursul de infracțiuni, conform art. 35 - 38 C.pen..

Menționez că dacă în urma cercetărilor pe care le veți efectua în prezenta cauză, vor rezulta elemente suficiente care se circumscriu și săvârșirii altor infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, vă rog să dați eficiență juridică principiului oficialității, prevăzut de art. 7 C.pen., conform căruia procurorul este obligat să pună în mișcare și să exercite acțiunea penală din oficiu atunci când există probe din care rezultă săvârșirea unei infracțiuni.

Mă constitui *parte civilă* cu suma de 100.000 lei, cu titlu de prejudiciu moral suferit, ca urmare a infracțiunilor săvârșite de mai sus-numitul.

MOTIVELE PLÂNGERII

În fapt, subsemnatul am înființat în septembrie 2000 publicația JUSTIȚIARUL, revistă de atitudine împotriva corupției și abuzurilor, cu moto-ul „Adevărul mai presus de teamă!”, devenită din anul 2006 și publicație online, aceasta a avut scopul de a fi un vehicul de comunicare a unei diversități de opinii despre realitatea istorică și prezentă, astfel încât prin dezbateri și schimb de informații să ajungem la o mai bună înțelegere a trecutului și a prezentului nostru.

Am considerat că o societate este în mod real democratică doar dacă presa este liberă, este independentă, fără ingerințe și presiuni de orice natură, inclusiv politice.

Ca orice jurnalist, am crezut că prevederile constituționale vor fi respectate și fac trimitere la dispozițiile art. 30 alin. 1-4 din Constituția României care statuează:

- (1) *Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public sunt inviolabile.*
- (2) *Cenzura de orice fel este interzisă.*
- (3) *Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații.*
- (4) *Nici o publicație nu poate fi suprimată.”*

De 20 de ani, fără întreruperi, mi-am exercitat cu bună credință profesia de jurnalist, exercitându-mi dreptul la libera exprimare în interesul și folosul public, punându-mi toată priceperea în slujba aflării adevărului și luptei împotriva nedreptăților și abuzurilor din societatea românească. Fără întreruperi până la data de 23.04.2020...

La data de **23.04.2020**, la solicitarea Grupului de Comunicare Strategică făcută prin Adresa nr. 12758/23.04.2020, a fost adoptată de către ANCOM Decizia nr. 506/2020, Decizie prin care, pe cale administrativă și fără niciun control judecătoresc, fără niciun fel de notificare prealabilă a fost întreruptă publicarea în mediul online a publicației JUSTIȚIARUL și, de facto, a fost suprimată o publicație contrar dispozițiilor constituționale precitate.

Precizez că am luat act de această decizie cu totul întâmplător, în momentul când m-am așezat la masa de lucru și am constatat că nu pot utiliza sau accesa site-ul, fapt ce m-a determinat să iau legătura cu web hostingul Societatea NETDESIGN SRL, care mi-a comunicat faptul că nu mai beneficiaz de publicație ca urmare a măsurilor luate de ANCOM prin Decizia nr. 506/23.04.2020.

Măsura luată de suprimare a site-ului <https://www.justitiarul.ro>, a constituit în mod evident un abuz atâta vreme cât a fost luată cu nerespectarea vădită a însăși temeiurilor legale invocate de către făptuitori la luarea măsurii de suspendare, situație care este confirmată inclusiv de actele normative invocate drept temei de drept prin Decizia nr. 506/23.04.2020:

Astfel, Decretul 240/14.04.2020 art. 91 prevede ca:

„(1) Instituțiile și autoritățile publice, precum și operatorii privați contribuie la campania de informare publică privind măsurile adoptate și activitățile desfășurate la nivel național.

(2) În situația propagării unor informații false în mass-media și în mediul on-line cu privire la evoluția COVID-19 și la măsurile de protecție și prevenire, instituțiile și autoritățile publice întreprind măsurile necesare pentru a informa în mod corect și obiectiv populația în acest context.

(3) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de conținut sunt obligați ca, la decizia motivată a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, să întrerupă imediat, cu informarea utilizatorilor, transmiterea într-o rețea de comunicații electronice ori stocarea conținutului, prin eliminarea acestuia la sursă, dacă prin conținutul respectiv se promovează știri false cu privire la evoluția COVID-19 și la măsurile de protecție și prevenire.”

Conform acestor reglementări “informarea utilizatorilor” era obligatorie, informare care în practica instituită ad-hoc în perioada stării de urgență a avut ca efect notificarea prealabilă a creatorilor de conținut mediadin online cărora li se cerea să elimine articolele considerate de acești ca fiind “știri false”.

Or, așa cum rezultă și din adresa primită către furnizorul meu de hosting, subsemnatul nu am beneficiat de această “informare” și notificare, astfel că a fost nesocotit principiul egalității armelor consacrat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dacă avem în vedere chiar conținutul deciziei 506/23.04.2020.

În considerentele deciziei se motivează (fila 2 paragraful 2):

„Având în vedere că, astfel după cum rezultă din analiza înaintată Ministerului Afacerilor Interne de către Grupul de Comunicare Strategică, în data de 25 martie 2020, acesta a transmis pe cele două adrese de email ale redacției” solicitarea de a elimina o serie de articole disponibile pe site-ul <http://romania-veche.ro>, deoarece informațiile prezentate prin intermediul acestora se înscriu în categoria „fake new”... fiind apoi pe larg descrise articolele la care au făcut referire.

În ceea ce privește site-ul <https://www.justitiarul.ro> nu s-a primit la redacție nicio notificare, nicio înștiințare din partea Ministerului Afacerilor Interne așa cum s-a procedat cu cealaltă publicație suspendată prin aceeași decizie, neavând știință că se dorea eliminarea unor articole publicate pe acest site, lucru pe care cu siguranță îl efectuam dacă beneficiam de aceeași procedură ca și publicația romania-veche.ro, desigur că nebeneficiind de egalitate de tratament nu am avut posibilitatea să dau curs acestor solicitări, fapt ce a condus la blocarea publicației administrată de subsemnatul.

Fac mențiunea că articolul: „Isteria Covid pretext pentru legi abuzive” a fost publicat anterior primului decret de declarare a stării de urgență, în consecință acestui articol nu-i sunt aplicabile prevederile art. 91 din Decretului nr. 240/2020, raportat la prevederile art.15 alin 2 din Constituția României care consacră neretroactivitatea legii.

În ceea ce privește articolul „SUA: Centrele de urgență COVID-19 anunțate ca fiind ultra-saturate sunt goale”, în acest material este preluat un reportaj video cu deplasarea unor investigatori din SUA în spații descrise ca centre de urgență pentru bolnavii de Covid-19 și care de fapt ar fi fost goale. Aceste imagini erau însoțite de comentariul domnului Mihnea Codrescu, din Franța.

Arăt că în Decizia mai sus menționată nu s-a menționat care ar fi informațiile false publicare și nici care este situația reală din punctul de vedere al autorităților, situație care ar fi fost deformată, denaturată prin informația publicată de subsemnatul.

În consecință, art. 91 (3) din Decretul 240/2020, impunea numai informarea utilizatorilor și de asemenea nu prevedea suprimarea publicației în integralitate ci numai a articolelor pretinse a fi neconforme cu realitatea.

Subliniez că, în situația în care publicația <https://www.justitiarul.ro> ar fi fost notificată ca și publicația romania-veche.ro, am fi dat curs acesteia și am fi radiat cele două articole, chiar dacă am fi considerat această măsură ca fiind exagerată și de natură a îngreuna libertatea mea de exprimare.

În data de 25.04.2020 am formulat o Cerere către ANCOM prin care, arătând toate cele de mai sus, în temeiul prev. art. 7 alin. (1) și (3) din Legea contenciosului administrativ, nr. 554/2004, rep., cu mod. și complet. ulteriorare, *in termen legal*, am solicitat revocarea în parte a Deciziei nr. 506/23.04.2020, prin care a fost blocat în întregime site-ul <https://www.justitiarul.ro>, și am solicitat redeschiderea acestuia.

Cu privire la articolele despre care Grupul de Comunicare Strategică a considerat că prezintă informații „de natură să dezinformeze și să producă comportamente sociale nejustificate și chiar să zădărnicească eforturile autorităților de combatere a noului tip de coronavirus”, am sesizat următoarele:

1. Articolul „*Isteria Covid, pretext pentru legi abuzive*” a fost publicat anterior primului decret de declarare a stării de urgență, în consecință acestui articol nefiindu-i aplicabile prevederile art. 91 din Decretului nr. 240/2020, raportat la prevederile art.15 alin 2 din Constituția României care consacră **neretroactivitatea legii**.

2. Articolul „*SUA: Centrele de urgență COVID-19 anunțate ca fiind ultra-saturate sunt goale*”, preia un reportaj video cu deplasarea unor investigatori din S.U.A. în spații descrise ca centre de urgență pentru bolnavii de Covid-19 și care de fapt ar fi fost goale. Aceste imagini erau însoțite de comentariul domnului Mihnea Codrescu, din Franța.

Având în vedere toate aceste observații, pe data de 25.04.2020, am formulat o cerere către A.N.C.O.M., prin care, arătând considerentele de mai sus, am solicitat revocarea în parte a Deciziei nr. 506/23.04.2020, prin care a fost blocat în întregime site-ul www.justitiarul.ro, precum și redeschiderea acestuia.

În data de 28.04.2020 am primit din partea ANCOM un răspuns (înregistrat cu nr. SC-DJ-13139) la solicitarea mea prin care mi se aducea la cunoștință că “în considerarea aspectelor menționate, pentru a da curs solicitării dvs., Autoritatea a solicitat MAI analizarea acesteia conform competențelor și comunicarea poziției acestei instituții cu privire la aspectele semnalate. Totodată ANCOM a transmis MAI și adresa dvs. Înregistratp la ANCOM”

Pe data de 30.04.2020, ca urmare a solicitării mele, www.justitiarul.ro a fost redeschis, cu mențiunea ca articolele vizate de decizie să fie șterse, cerință la care m-am conformat fără obiecțiuni.

Cu toate acestea, în aceeași zi, pe 30.04.2020, a avut loc o *comunicare-fulger* între Grupul de Comunicare Strategică, M.A.I, A.N.C.O.M. și furnizorul de servicii de găzduire NETDESIGN S.R.L., constând în faptul că, **în numai câteva ore:** (1) Grupul de Comunicare Strategică (GCS) a desfășurat o nouă analiză asupra conținutului abia-deschisului site www.justitiarul.ro, (2) a formulat o propunere de cenzurare a publicației, pe care (3) a transmis-o Ministerului Afacerilor Interne, care (4), analizând-o și verificând condițiile de legalitate, a emis dispoziția prin care a solicitat A.N.C.O.M. „*blocarea accesului utilizatorilor la conținutul disponibil prin intermediul site-ului <https://www.justitiarul.ro>*” și (5) a comunicat-o acesteia din urmă prin adresa nr. 13231/30.04.2020. La rândul ei, (6) A.N.C.O.M. a emis Decizia nr. 517/30.04.2020, pe care (7) a transmis-o furnizorului de servicii de găzduire NETDESIGN S.R.L., (8) acesta din urmă conformându-se imediat¹

Subliniez că toate aceste demersuri, care presupun **încălcarea drepturilor fundamentale ale omului, respectiv a dreptului la libera exprimare - garantat de Declarația Universală a Drepturilor Omului², de Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a**

¹Decizia 517/30.04.2020: „Având în vedere că, prin adresa nr. 13231/30.04.2020, înregistrată la Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) cu nr. SC- 13512/30.04.2020, Ministerul Afacerilor Interne (MAI), în considerarea analizei și propunerii realizate, în data de 30 aprilie 2020, de către Grupul de Comunicare Strategică (GCS), constituit în coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență, a solicitat ANCOM emiterea unei decizii privind blocarea accesului utilizatorilor la conținutul disponibil prin intermediul site-ului <https://www.justitiarul.ro>”

²ART. 19. „Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afara, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat.”

Libertăților Fundamentale (C.E.D.O.)³ și de Constituția României⁴ s-au desfășurat „cu succes” în numai câteva ore⁵.

Or, dacă am avea în vedere chiar numai intervalul de timp în care a fost luată această decizie, am putea constata improbabilitatea, dacă nu chiar imposibilitatea ca ansamblul autorităților cu atribuții în acest domeniu să poată verifica cu seriozitate condițiile expres și limitativ prevăzute de Constituția României în cazurile de restrângere a drepturilor și libertăților: „Restrângerea poate fi dispusă numai dacă **este necesară într-o societate democratică**.”

Măsura trebuia să fie **proporțională** cu situația care a determinat-o, să fie **aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății**.

Este evident, însă, că niciuna dintre aceste condiții nu a fost îndeplinită nici cu ocazia primei cenzurări, cea din **23.04.2020**, a publicației și nici cu ocazia celei de pe data de **30.04.2020**:

- „Restrângerea poate fi dispusă numai dacă **este necesară într-o societate democratică**” – Cenzura, respectiv suprimarea unei publicații sunt interzise prin Constituție, prin urmare nu pot fi confundate cu „restrângerea unor drepturi”.
- Urmând linia absurdului - care caracterizează măsura aplicată publicației „JUSTIȚIARUL”, ne-am pune problema **proporționalității** sancțiunii „cu situația care a determinat-o” –

³ Art. 10.

„1. Orice persoana are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare. 2. Exercițierea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restringeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești”.

⁴ Art. 30 Libertatea de exprimare (1) Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. (2) **Cenzura de orice fel este interzisă.** (3) Libertatea presei implică și libertatea de a înființa publicații. (4) **Nici o publicație nu poate fi suprimată.** (5) Legea poate impune mijloacelor de comunicare în masă obligația de a face publică sursa finanțării. (6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine. (7) Sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnurile la război de agresiune, la ura națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri. (8) Răspunderea civilă pentru informația sau pentru creația adusă la cunoștința publică revine editorului sau realizatorului, autorului, organizatorului manifestării artistice, proprietarului mijlocului de multiplicare, al postului de radio sau de televiziune, în condițiile legii. Delictelor de presă se stabilesc prin lege.”

existența a două, respectiv trei articole vizate de Grupul de comunicare Strategică, în raport cu suprimarea întregii publicații.

- Nici **condiția nediscriminării** nu a fost îndeplinită, întrucât „JUSTIȚIARUL” nu a beneficiat de niciunul dintre drepturile conferite publicației www.romania-veche.ro (informare, solicitarea de a elimina voluntar articolele indicate, termen rezonabil de două zile pentru conformare) cu ocazia niciuneia dintre cele două cenzurări.
- Cât despre „**fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății**”, este evident că prin blocarea accesului tuturor utilizatorilor la întregul conținut al site-ului www.justitiarul.ro, dreptul la liberă exprimare prin intermediul publicației „JUSTIȚIARUL” a fost anihilat integral.

Acestea au fost considerentele pentru care am formulat o nouă cerere adresată A.N.C.O.M., de data aceasta sub forma unei plângeri prealabile, prin care solicitam ridicarea măsurii dispuse prin decizia 517.30.04.2020, furnizând, totodată, explicații cu privire la toate argumentele invocate în motivarea deciziei:

„Articolele publicate au fost: Manifest despre ieșirea din robie, viața sau COVID -19’.

Acest articol a fost publicat pe site, fiind scris de MIHNEA CODRESCU, cu referire la Mihai Șerban, care în 2017 făcea o analiză riguroasă a efectelor fenomenului globalizării citez:

”Din punct de vedere național, identitar, politic, democratic, economic și social, toate semnele ne arată că dinamica la care asistăm ne îndreaptă destul de repede spre soluția finală de tiranie impusă prin modelul globalizat. Un model în care omul liber, familia, națiunea suverană și biserica vor deveni simple amintiri pentru a face loc noii stări de fapt...”

Articolul nu face nici o referire la pandemie, la vreo interpretare privind situația creată de COVID-19, iar folosirea unor metafore în titlul articolului, nu constituie vreun motiv justificat pentru suprimarea site-ului JUSTIȚIARUL.

Metafora (din greacă: *metapherin*) este o figură de stil prin care se trece de la sensul obișnuit al unui cuvânt la alt sens, prin intermediul unei comparații subînțelese. Procesul de realizare a metaforei constă în "punerea semnului identității între două aspecte diferite pe baza unei analogii".

Figură de stil/trop prin care se trece de la semnificația obișnuită a unui cuvânt (expresie), la o altă semnificație, pe care cuvântul (expresia) nu o poate avea, decât în virtutea unei analogii, fără unificarea totală de sens. Transferul conduce la imagini artistice, inedite și implică, adesea, termeni distincți ca înțeles ori chiar aflați în opoziție: concret - abstract.

Celălalt articol publicat aparținea domnului **profesor doctor Vasile ASTĂRĂSTOAE**, medic legist român, fost președinte al Colegiului Medicilor din România și fost rector al Universității de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa" din Iași, membru al mai multor organizații științifice naționale și internaționale.

Opiniile unui specialist asupra cărora prin decizia dată nu se face nicio motivare de către ANCOM că s-ar înscrie în sfera *fake news* și în mod cert exprimă adevărul, fiind o personalitate în lumea medicală, care profesional și practic cunoaște poate cel mai bine fenomenul, fiind pe deplin îndreptățit având în vedere dreptul la exprimare să-și spună opiniile cu privire la necesitatea de a se cunoaște modalitatea în care se manifestă virusul în corpul uman, ce organe sunt afectate, aspecte care pot fi analizate desigur numai prin efectuarea unor necropsii.

În ceea ce privește cel de-al treilea articol, subsemnatul nu am republicat articolul "**Isteria COVID -19: Pretext pentru legi abuzive și limitarea drepturilor omului**", firma de hosting care găzduiește pe serverul său site-ul, a șters cele două articole înscrinate, fiind preluat de un site din Republica Moldova care nu a fost repostat așa cum greșit s-a reținut prin decizia de sancționare."

Niciunul dintre toate aceste argumente nu a fost luat în considerare, suprimarea site-ului www.justitiarul.ro încetând NU ca urmare a reparării situației de către autorități, ci, de drept, prin încetarea stării de urgență la 15.05.2020.

Analizând „motivarea” deciziilor de suspendare a publicației JUSTIȚIARUL, am constatat următoarele că temeiurile invocate în restrângerea drepturilor subsemnatului sunt următoarele:

- Actul care consfințește posibilitatea domnului Sorin Grindeanu de a emite decizii, în calitate de Președinte A.N.C.O.M. („Hotărârea Parlamentului României nr. 93/2017 privind numirea președintelui A.N.C.O.M.”)
- Articolul 11 alin. (1) din **OUG nr. 22/2009 privind înființarea A.N.C.O.M.**, conform căruia „Conducerea ANCOM este asigurată de un președinte și 2 vicepreședinți, numiți de către președintele României, la propunerea Guvernului, respectiv articolul 12 alin. (1) al aceluiași act normativ, conform căruia „Președintele reprezintă ANCOM în raporturile cu Parlamentul, Guvernul, ministerele, cu alte autorități publice și organizații, precum și cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate” și alin. (3) – „În exercitarea atribuțiilor sale, președintele emite decizii”.
- Articolul 9 din **OUG 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență**, potrivit căruia „(1) Conducătorii autorităților publice, ai celorlalte persoane juridice, precum și persoanele fizice au obligația să respecte și să aplice toate măsurile stabilite în prezenta ordonanță de urgență, în actele normative conexe, precum și în ordonanțele militare sau în ordine, specifice stării instituite. (2) Conducătorii autorităților publice și administratorii operatorilor economici care asigură servicii de utilitate publică în domeniile energetic, sănătate, agricultură și alimentație, alimentare cu apă, comunicații și transporturi au obligația de a asigura continuitatea furnizării serviciilor esențiale pentru populație și pentru forțele destinate apărării.” și **art. 28-30** din aceeași ordonanță, ale căror dispoziții au fost declarate neconstituționale, conform Deciziei nr. 152 din 6 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 387 din 13 mai 2020.

- Art. 91 alin. (3) din Anexa 1 la Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României, care prevede că (3) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de conținut sunt obligați ca, la decizia motivată a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, să întrerupă imediat, cu informarea utilizatorilor, transmiterea într-o rețea de comunicații electronice ori stocarea conținutului, prin eliminarea acestuia la sursă, dacă PRIN CONȚINUTUL RESPECTIV se promovează știri false cu privire la evoluția COVID-19 și la măsurile de protecție și prevenire."

Astfel, singurul temei de drept invocat de A.N.C.O.M. care a stat la baza luării efective a deciziei de blocare a site-ului www.justitiarul.ro a fost aceasta din urmă dispoziție infralegală, care a fost, însă, încălcat în mod brutal, primitiv, prin însăși măsura dispusă. Aceasta nu a constat în întreruperea transmiterii sau a stocării prin eliminarea la sursă a conținutului prin care se promovează știri false cu privire la evoluția COVID-19 și la măsurile de protecție și prevenire, așa cum prevede legea, ci în suprimarea întregii publicații on-line „JUSTIȚIARUL”, cuprinzând toate articolele publicate de-a lungul timpului, fără nicio legătură cu fenomenul Covid-19.

Formulările generale și vagi ale art. 91 din Decretului 240/2020 invocate de faptuitori NU puteau și NU trebuiau să producă efecte fără determinarea sferii noționale a termenilor folosiți atâta vreme cât aceste înfrâng dispoziții Constituționale exprese fără a preciza întinderea limitării drepturilor fundamentale cetățenești.

Arătăm în îcest sens că formulări precum "Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de conținut sunt obligați ca, la decizia motivată a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, să întrerupă imediat, cu informarea utilizatorilor, transmiterea într-o rețea de comunicații electronice ori stocarea conținutului, prin eliminarea acestuia la sursă, dacă prin conținutul respectiv se promovează știri false cu privire la evoluția COVID-19 și la măsurile de protecție și prevenire." NU pot fi impuse atâta vreme cât NU este definit termenul de "conținut" sau de "promovare a unor știri false". Arătăm pe această cale că în "conținutul" unui articol de presă pot și trebuie să fie promovate informații cu privire la un fenomen social cu implicații majore chiar dacă acestea nu provin de la "surse oficiale".

Arătăm pe această cale că noțiunea de "știre/știri falsă/false" nu este definită în nicio altă dispoziție legală care să indice autorului de conținut de informație comportamentul de urmat și limitele dreptului său la propria opinie și la liberă exprimare, care este "adevărul" față de care trebuie să se raporteze și în raport cu care nu pot fi admise abateri. Cu atât mai puțin sunt stabilite limitele "abaterilor" de la "adevărul oficial", și gradul în care se poate interpreta acest "adevăr", cu ce cuvinte sau termeni, sau în ce "ton" poate fi făcute aceste "interpretări".

Cu alte cuvinte, Decretul 240/2020 aplicat tele quele, fără o raportare la legislația in vigoare, institua arbitrariul ca lege cu puteri supraconstituționale, arbitrariu în "temeiul" căruia organe (neprecizate - așa cum vom arăta) ale statului pot limita drastic și fără nicio explicație drepturi fundamentale ale cetățeanului român.

Subliniem că pentru a aprecia caracterul fals al unor știri ar trebui să fie stabilit fără echivoc caracterul "adevărat" al unor informații, al unor date în raport cu care alte informații și date sunt considerate eronate, false.

Or, adevărul este definit ca fiind *"Concordanța între cunoștințele noastre și realitatea obiectivă; oglindire fidelă a realității obiective în gândire; ceea ce corespunde realității, ceea ce există sau s-a întâmplat în realitate. ♦ Adevăr obiectiv = conținutul obiectiv al reprezentărilor omului, care corespunde realității, lumii obiective, independent de subiectul cunoscător. Adevăr relativ = reflectare justă, însă aproximativă, limitată a realității."*

Față de definiția general acceptată a "adevărului" arătăm ca acesta nu poate fi instituit și delimitat prin acte administrative și nici măcar prin lege, atâta vreme cât acele acte administrative sau legi ar reflecta DOAR opinia unei părți a spectrului politic aflat temporar în exercitarea puterii de stat, opinie care nu poate constitui în sine un criteriu obiectiv pentru stabilirea Adevărului. Mai mult, cu excepția Adevărului revelat prin prin pogorământ - considerat ca fiind imuabil de către o parte consistentă a populației umane indiferent de epocă, nici măcar adevărul științific nu este lipsit de limitele și subiectivismele inerente stadiului dezvoltării ramurii științifice la un moment dat, astfel că nici adevărul științific nu poate fi scutit de critici și obiecțiuni care pot fi manifestate prin exercitarea directă a dreptului la libertatea de conștiință și exprimate doar prin exercitarea dreptului la liberă exprimare. În caz contrar acele "adevăruri științifice" ar fi transformate în dogme ce ar deveni infailibile prin puterea actelor administrative și a legilor edictate de autoritățile politice, fapt care ar face imposibilă îndreptarea eventualelor erori ce pot apărea inclusiv în mediul științific și academic.

Pentru toate aceste motive NU poate fi acceptată instituționalizarea prin Decret prezidențial a unor "adevăruri" în raport cu care alte opinii și informații să fie catalogate ca fiind false cu efectul implicit a limitării dreptului la libertatea de conștiință și la libertatea de exprimare.

Este însăși motivul pentru care pentru niciun motiv și în nicio circumstanță, oricât de "excepțională ar fi aceasta" nu poate fi adusă nicio limitare drepturilor fundamentale la libertatea de conștiință și de exprimare, drepturi fundamentale și inalienabile ale ființei umane.

Aberația constituțională este exacerbată de alineatul 3 al articolului 91 din Decretul președintelui 240/2020 care stipulează că *"Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de conținut sunt obligați ca, la decizia motivată a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, să întrerupă imediat, cu informarea utilizatorilor, transmiterea într-o rețea de comunicații electronice ori stocarea conținutului, prin eliminarea acestuia la sursă, dacă prin conținutul respectiv se promovează știri false cu privire la evoluția COVID-19 și la măsurile de protecție și prevenire."*

Prin această dispoziție amintim că ANCOM este o Autoritate administrativă a statului român care ca atribuțiuni potrivit art. 2 din OUG 22/2009 modificată și completată: *"(1) ANCOM are ca rol punerea în aplicare a politicii naționale în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale și al serviciilor postale, inclusiv prin reglementarea pieței și reglementarea tehnică în aceste domenii."*

(2) ANCOM *administrează și gestionează resursele limitate din domeniul comunicațiilor electronice, incluzând dar fără a se limita la, spectrul de frecvențe radio, resursele de numerotație și alte resurse tehnice asociate și monitorizează benzile de frecvențe radio cu utilizare neguvernamentală.*

(3) ANCOM *controlează îndeplinirea cerințelor esențiale privind compatibilitatea electromagnetică, a obligațiilor privind utilizarea eficientă a spectrului de frecvențe radio cu utilizare neguvernamentală, controlează îndeplinirea obligațiilor privind utilizarea resurselor de numerotație și resurselor tehnice asociate, realizează controlul pieței echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații.*

(4) *În vederea elaborării politicii naționale în domeniu, ANCOM va pune la dispoziția MCSI, rapoarte, studii și analize realizate de aceasta. Pentru buna coordonare a reprezentării României în organismele internaționale, ANCOM are obligația de a informa lunar MCSI despre rezultatele întâlnirilor internaționale unde a fost reprezentată."*

Nicăieri în legislația care reglementează activitatea și funcționarea ANCOM NU este stabilită ca atribuțiune stabilirea caracterului fals sau al adevărat al unei informații și nici să sancționeze prin cenzură o informație pe care o consideră "falsă". În lipsa unor repere legale a ce constituie "informație falsă" și ale încălcării legii prin "promovarea de informații false", cu atât mai puțin, de lege lata, nu sunt stabilite măsuri punitive graduale, proporționale cu gravitatea "încălcării", a "deformării" "adevărului oficial".

Mai mult, nicăieri în legislația română, până la acest moment, nu a fost instituită vreo autoritate care să verifice validitatea sau caracterul adevărat al unei informații, nu există un Minister sau Autoritate a Adevărului Oficial sau de combatere a "știrilor false".

Cu toate acestea la articolul 4 se stabilește obligația furnizorilor de rețele de comunicații electronice destinate publicului, ca, la "decizia motivată a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, să blocheze imediat accesul la respectivul conținut și să informeze utilizatorii" iar la art. 5 ca "La decizia motivată a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, furnizorii de rețele de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a bloca imediat accesul utilizatorilor din România la conținutul care promovează știri false cu privire la evoluția COVID-19 și la măsurile de protecție și prevenire și este transmis într-o rețea de comunicații electronice de către persoanele de la alin. (3) care nu se află sub jurisdicția legislației naționale."

Față de aceste motive, arătăm că dispozițiile Decretului președintelui 240/2020 aplicate fără o raportare la ansamblul legal în vigoare sunt de natură a limita drepturi fundamentale ale omului și cetățeanului în baza unor dispoziții lipsite de claritate și predictibilitate, impunând astfel arbitrariul și puterea discreționară a instituțiilor de forță ale statului român în dauna drepturilor fundamentale ocrotite de Constituția României.

Prin urmare, raportat la principiul legalității, principiu ce se constituie într-o componentă a statului de drept, apreciem că doar o instanță de judecată legal constituită ar fi putut, în baza unor legi organice adoptate de parlament, clare și predictibile, să limiteze

într-o anumită măsură, proporțional cu gravitatea încălcării legii, drepturi ale cetățeanului stipulate în mod expres prin Constituție.

Cu toate acestea, în pofida gravelor carențe de claritate și predictibilitate ale Decretului 240/2020, apreciem că articolul 91 al acesteia putea și trebuia să fie aplicat de către organele competente DOAR cu respectarea Constituției și a ansamblului legilor în vigoare la momentul incidenței Decretului, **CONSTITUȚIE ȘI LEGISLAȚIE CARE NU FUSESERĂ NICI SUSPENDATE ȘI CU ATÂT MAI PUȚIN ABROGATE**, cu atât mai mult cu cât **DREPTUL LA LIBERĂ EXPRIMARE NU ERA UNUL DIN DREPTURILE EXPLICIT RESTRÂNSE PE PERIOADA STĂRII DE URGENȚĂ**. Pentru acest motiv **niciun demnitar sau funcționar al statului român nu se poate deroba de responsabilitatea încălcării normelor de drept în vigoare în România prin invocarea Decretului 240/2020.**

Din această perspectivă, menționăm că același articol 91 al Anexei Decretului președintelui 240/2020 prevedea implicit și **o procedură** de urmat în situația constatării existenței unor articole prin care „se promovează știri false cu privire la evoluția COVID-19 și la măsurile de protecție și prevenire.”, care implică **notificarea furnizorilor de servicii de găzduire** (în speță NETDESIGN S.R.L.) **și a furnizorilor de conținut** (subsemnatul, în calitate de redactor-șef al publicației și administrator al paginii www.justitiarul.ro). Imperativul acestei proceduri este întărit de însăși practica statornicită în scurta perioadă de aplicabilitate, regăsită chiar în cuprinsul aceleiași decizii a A.N.C.O.M., dar cu referire la cealaltă publicație blocată: „*având în vedere că, astfel cum rezultă din analiza înaintată Ministerului Afacerilor Interne de către Grupul de Comunicare Strategică, în data de 25 martie 2020, acesta a transmis „pe cele două adrese de email ale redacției” solicitarea de a elimina o serie de articole disponibile pe site-ul <http://romania-veche.deoarece> informațiile prezentate prin intermediul acestora „se înscriu în categoria „fake news” [...]”*. Rezultă, astfel, că măsura adoptată prin Decizia 506/23.04 a venit, în ceea ce privește site-ul www.romania-veche.ro, ca **ultimă soluție**, fiind precedată de informarea redacției pe două adrese de e-mail, de solicitarea adresată acesteia de a elimina în mod voluntar conținutul potential periculos și de conferirea unui termen rezonabil de două zile pentru conformare.

Cu toate acestea, prin aceeași decizie, în mod vădit discriminatoriu, publicația „JUSTIȚIARUL” a fost **privată de egalitate de tratament**, niciuna dintre aceste măsuri premergătoare emiterii deciziei nefiindu-i aplicabile, nimeni neverificând îndeplinirea procedurii, de aici rezultând încă **o încălcare vădită a legii și a însuși temeiului legal invocat** în decizie. Subliniez că, în situația în care publicația „JUSTIȚIARUL” ar fi fost notificată, **aș fi dat curs acestei solicitări și aș fi radiat cele două articole vizate de decizie, fără să fi fost necesară folosirea forței coercitive a statului** prin blocarea accesului utilizatorilor la toate articolele publicate vreodată de JUSTIȚIARUL.

II. Încadrarea juridică a faptelor

1. ABUZUL ÎN SERVICIU (art. 297 C.pen.)

Având în vedere considerentele enumerate de mai sus, reiese în mod evident că publicația on-line www.justitiarul.ro a fost victima a **două infracțiuni de abuz în serviciu**, săvârșite, în **co-autorat**, de către reprezentanții celor 3 entități emitente ale analizelor și propunerilor (Grupul de Comunicare Strategică), dispozițiilor (M.A.I.) și deciziilor (A.N.C.O.M.) de suprimare a publicației „JUSTIȚIARUL”, respectiv de către numiții **Eduard Andi Manciu** - Șef al Grupului de Comunicare Strategică alături de ceilalți membri identificați și neidentificați la acest moment ai acestui Grup, **Marcel Vela** - **Ministru al Afacerilor Interne** și **Sorin Mihai Grindeanu** - Președinte al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (A.N.C.O.M.).

Cu privire la forma și momentul comiterii celor două infracțiuni, trebuie subliniat că cele **2 infracțiuni de abuz în serviciu** au fost săvârșite în **formă continuată (prima în perioada 23-30.04.2020 și a doua în perioada 30.04 -15.05.2020)**, în concurs, prezentând următoarele particularități:

1. Momentul săvârșirii infracțiunilor

Prima infracțiune s-a consumat pe data de **27.04.2020**, în momentul producerii urmării imediate, constând în vătămarea gravă a dreptului la liberă exprimare prin cenzurarea exercițiului acestuia pe site-ul www.justitiarul.ro, precum și prin crearea situației de vădită discriminare față de cealaltă publicație suprimată prin aceeași decizie 506/27.04.2020, căreia i-au fost conferite beneficiul informării și al posibilității retragerii benevole a articolelor vizate. Ca infracțiune continuată, **aceasta s-a epuizat pe data de 30.04.2020**, odată cu ridicarea măsurii.

Cea de-a doua infracțiune s-a consumat pe data de **30.04.2020**, odată cu emiterea și implementarea dispoziției de suprimare, pentru a doua oară, a publicației „JUSTIȚIARUL”, realizate în concret în temeiul Deciziei nr. 517/30.04.2020 a A.N.C.O.M. Această din urmă infracțiune continuată **s-a epuizat la data de 15.05.2020**, odată cu ieșirea din vigoare a decretului de prelungire a stării de urgență, și nu ca urmare a ridicării măsurii pe fondul recunoașterii nelegalităților actului administrativ.

2. Obiectul juridic și obiectul material

Ca faptă tipică, această infracțiune a avut ca **obiect juridic** nu doar relațiile sociale referitoare la asigurarea desfășurării în condiții optime a activității persoanelor juridice sau cele în legătură cu protecția intereselor legitime ale persoanelor împotriva abuzurilor venite din partea funcționarilor publici, ci chiar relațiile care garantează respectarea drepturilor fundamentale pe baza cărora se este construit însuși *statul de drept*, *drepturi printre care se numără și dreptul la liberă exprimare, interdicția cenzurii și a suprimării publicațiilor, toate reglementate prin art 30 din Constituție*.

Ca **obiect material al infracțiunii**, se observă că fapta a fost îndreptată împotriva unui

bun, respectiv împotriva publicației site-ul www.justitiarul.ro, care a fost cenzurat prin actele administrative ale autorităților.

3. Subiectul activ și participația

În ceea ce privește **subiectul activ al infracțiunii**, acesta este nemijlocit și calificat: funcționarul public, astfel cum este definit de art. 175 alin. (1) Noul Cod Penal, respectiv persoana care, *cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără remunerație, exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești sau care exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură*". Existența co-autoratului este întărită de îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 46, alin (2) NCP, respectiv că toți autorii prezintă calitatea cerută de lege și contribuie nemijlocit, în mod simultan sau succesiv la comiterea faptei, astfel:

- a) **Eduard Andi Manciu** - Șef al Grupului de Comunicare Strategică, înființat prin Hotărârea nr. 2/24.02.2020 a Comitetului Național pentru situații speciale de urgență privind aprobarea măsurilor necesare creșterii capacității de intervenție în prevenirea și combaterea infecțiilor cu noul Coronavirus, alături de ceilalți membri ai acestui Grup care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, și-au asumat analiza nelegală și netemeinică - realizată de membrii cunoscuți și necunoscuți publicului ai grupului pe care îl conduce - a celor două articole invocate în deciziile 506/27.04.2020 și 517/30.04.2020 și care au reprezentat pretextul cenzurării site-ului. Tot în exercitarea atribuțiilor sale, **Eduard Andi Manciu** a înaintat Ministerului Afacerilor Interne, cu încălcarea Constituției, **propunerile de suprimare a întregii publicații JUSTIȚIARUL**, în mod total disproporționat cu natura situației, discriminatoriu prin nerespectarea procedurii legale și anihilând dreptul la liberă exprimare a autorilor.
- b) **Marcel Vela** - Ministru al Afacerilor Interne, care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a emis, cu încălcarea principiilor constituționale privind interdicția cenzurării de orice fel și a suprimării publicațiilor, a principiul nediscriminării și al proporționalității, cele două dispoziții de suprimare integrală a publicației online regăsite la adresa www.justitiarul.ro, pe baza propunerilor Grupului de Comunicare Strategică;
- c) **Sorin Mihai Grindeanu**, Președinte al A.N.C.O.M., care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a decis implementarea dispozițiilor Ministrului Afacerilor Interne, emise la propunerea Grupului de Comunicare Strategică, cu încălcarea Constituției și a însuși decretului de prelungire a stării de urgență. Acesta și-a asumat cele două decizii trecând peste neîndeplinirea vădită a procedurii instituite de lege și aplicate celeilalte publicații, care cuprindeau informarea și solicitarea retragerii voluntare a articolelor potențial periculoase. „Motivarea” la care face referire temeiul de drept invocat în Decizie (Art. 91 alin. 3 din Anexa 1 la Decretul nr. 240/2020 privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României - „la decizia motivată a ANCOM”) nu rezidă în preluarea considerentelor Grupului de Comunicare Strategică, așa cum s-a întâmplat în cazul deciziei 506/27.04.2020, ci ar fi trebuit să

față dovada respectării legii, implicit a Constituției României, în implementarea dispoziției M.A.I.

4. **Subiectul pasiv**

Subiectul pasiv general al infracțiunii este însuși Statul Român, ai cărui piloni democratici au fost zdruncinați prin violarea libertății presei, ca formă a dreptului la liberă exprimare. **Subiectul pasiv special** sunt eu, în calitate de cetățean titular al dreptului fundamental la liberă exprimare și în calitate de jurnalist - administrator al site-ului www.justitiarul.ro și redactor-șef al publicației on-line „JUSTIȚIARUL”, beneficiar al libertății și independenței presei.

5. Sub aspectul **laturii obiective**, este evident că sunt întrunite totalitatea condițiilor cerute de norma de incriminare, privind actul de conduită pentru existența infracțiunii, și anume:

1.5.1. Sunt întrunite elementele materiale prevăzute de art. 297 C.pen., subiecții activi fiind demnitari asimilați funcționarilor publici, care în exercitarea atribuțiilor de serviciu au îndeplinit în mod defectuos un act și prin aceasta au cauzat atât o pagubă cât și o vătămarea a intereselor legitime ale subsemnatului.

1.5.2. Urmarea imediată a constat în restrângerea dreptului subsemnatului la liberă exprimare, precum și în provocarea unor prejudicii materiale și morale, prejudiciile materiale constând în imposibilitatea exercitării profesiei de jurnalist și în întreruperea difuzării în online a siteului și implicit a reclamelor care susțin existența siteului și subzistența subsemnatului.

1.5.3. Legătura de cauzalitate între elementul între elementul materila și urmarea imediată rezultă ex rae,

6. Sub aspectul **laturii subiective**, trebuie reținut că fiecare dintre cei trei co-autori au acționat cu intenție directă și cu încălcarea unor norme legale care nu pot fi presupuse pentru un demnitar al statului român că sunt necunoscute sau mai puțin cunoscute, și anume Constituția României. Astfel că, sub acest aspect este îndeplinită condiția prevăzută de Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 care stabilește că dispozițiile art.297 alin. (1) din Codul penal “sunt constituționale în măsura în care prin sintagma *îndeplinește în mod defectuos* din cuprinsul acestora se înțelege *îndeplinește prin încălcarea legii*”. În esență, în motivarea deciziei, Curtea a statuat că *“neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară – legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă. Curtea reține că ilicitul penal este cea mai gravă formă de încălcare a unor valori sociale, iar consecințele aplicării legii penale sunt dintre cele mai grave, astfel că stabilirea unor garanții împotriva arbitrariului prin reglementarea de către legiuitor a unor norme clare și predictibile este obligatorie”*. Sub acest aspect, încălcarea flagrantă, repetată și conștientă a dispozițiilor art. 30 alin. 1-4 din Constituția României constituie în mod evident o încălcare a legislației primare (cea mai “primare” - dacă ne este permis) a României.

2. CONSTITUIREA UNUI GRUP INFRAȚIONAL ORGANIZAT (prevăzută și pedepsită de art. 367 C.pen.)

În fapt, pe durata exercitării mandatului de Peședinte al domnului **Klaus Werner Iohannis**, în perioada stării de urgență, ar fi inițiat și coordonat, prin activitatea efectiv desfășurată, prin adoptarea unor Anexe neconstituționale la Decretele emise în perioada stării de urgență și prin ordine și dispoziții date Ministrului de interne **Marcel Vela**, a celor din Grupul de comunicare strategică și a Presedintelui ANCOM, grupul infrațional constituit din **Marcel Vela**, la această dată Ministru de interne, **Sorin Mihai Grindeanu**, la această dată ocupând funcția de **președinte ANCOM**, D-lui **Eduard Andi Manciuc**, Șef al Grupului de Comunicare Strategică și consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului în domeniul comunicării, d-nei **Sorina Coșbuc**, d-lui **Drăgoi Iulian**, și d-lui **Cuțurescu Adrian**, toți prezumtivi membrii în Grupul de Comunicare Strategică și a altor persoane neidentificate membre în Grupul de Comunicare Strategică și a altor angajați ai ANCOM și ai Ministerului Afacerilor Interne, iar aceștia ar fi acționat, în mod coordonat și concertat, în scopul comiterii infracțiunilor de *abuz în serviciu*, având ca efect restrângerea unor drepturi constituționale fundamentale precum dreptul la liberă exprimare, faptele celor mai sus numiți având ca efect direct **suprimarea temporară și abuzivă a publicației JUSTIȚIARUL**

Arătăm că, **constituirea unui grup infrațional organizat reprezintă (1) Inițierea sau constituirea unui grup infrațional organizat, aderarea sau sprijinirea, sub orice formă, a unui astfel de grup se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.**

(2) Când infracțiunea care intră în scopul grupului infrațional organizat este sancționată de lege cu pedeapsa detențiunii pe viață sau cu închisoarea mai mare de 10 ani, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) au fost urmate de săvârșirea unei infracțiuni, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

(4) Nu se pedepsesc persoanele care au comis faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2), dacă denunță autorităților grupul infrațional organizat, înainte ca acesta să fi fost descoperit și să se fi început săvârșirea vreuneia dintre infracțiunile care intră în scopul grupului.

(5) Dacă persoana care a săvârșit una dintre faptele prevăzute în alin. (1)-(3) înlesnește, în cursul urmăririi penale, aflarea adevărului și tragerea la răspundere penală a unuia sau mai multor membri ai unui grup infrațional organizat, limitele speciale ale pedepsei se reduc la jumătate.

(6) Prin grup infracțional organizat se înțelege grupul **structurat**, format din trei sau mai multe persoane, constituit pentru o anumită **perioadă de timp** și pentru a acționa în mod **coordonat** în scopul comiterii uneia sau mai multor infracțiuni (Art. 367 C. pen.). Infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat prevăzută în art. 367 C. pen. reprezintă o incriminare-cadru care a luat naștere din dorința legiuitorului de a renunța la paralelismul existent anterior noului Cod penal între textele ce incriminau același gen de fapte (grup infracțional organizat, asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, complot, grupare teroristă)[2]

Așa cum doctrina a stabilit, Articolul 367 C. pen. reprezintă, în parte, corespondentul infracțiunilor de complot, prevăzută la art. 167 C. pen. anterior, asociere în vederea săvârșirii de infracțiuni, înscrisă în art. 323 C. pen. anterior, inițierea, constituirea, aderarea sau sprijinirea unui grup infracțional organizat, incriminată în art. 7 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, și inițierea, constituirea, aderarea sau sprijinirea unui grup, prevăzută la art. 8 din actul normativ anterior arătat.

Pluralitatea de infractori presupune, obligatoriu, pluralitatea de persoane, unitate de infracțiune, cooperare materială și coeziune subiectivă și, ca atare, implică un efort comun al mai multor persoane materializat în producerea unui rezultat ilicit unic; pluralitatea evidențiază caracterul indivizibil al contribuției tuturor făptuitorilor la violarea (înfrângerea) legii penale. Pluralitatea de infractori se poate realiza în trei forme diferite: pluralitatea naturală (necesară), pluralitatea constituită (legală) și pluralitatea ocazională (participația penală).

Asocierile criminale sunt fapte de pluralitate constituită de infractori. În esență, pluralitatea constituită constă în simplul fapt, incriminat de lege, de alcătui o grupare de persoane în vederea săvârșirii de infracțiuni[3].

Incriminările prevăzute în partea specială a legii penale în vigoare acoperă aproape toate faptele ilicite care ar putea fi comise de asociațiile criminale, inclusiv în cazul crimei organizate[4].

O faptă concretă poate să atragă răspunderea penală dacă poate fi încadrată în tiparul stabilit de norma de incriminare. Premisa esențială pentru examenul de tipicitate o constituie identificarea elementelor prin prisma cărora se va analiza concordanța dintre fapta comisă de inculpat și modelul descris de legiuitor în norma de incriminare. În consecință, *tipicitatea reprezintă corespondența dintre fapta concret săvârșită de o persoană și modelul abstract construit de legiuitor în norma de incriminare.*

În speță, **scopul grupului** a fost în mod clar restrângerea dreptului constituțional la liberă exprimare prin comiterea de infracțiuni ce pot fi încadrate în definiția legală a *abuzului în serviciu*, motiv pentru care, sub acest aspect, este îndeplinită condiția tipicității.

La acest grup inițiat de Klaus Werner Iohannis, au aderat și numiții Marcel Vela, la această dată Ministru de interne, Sorin Mihai Grindeanu, la această dată ocupând funcția de președinte ANCOM, D-lui Eduard Andi Manciuc, Șef al Grupului de Comunicare Strategică și consilier de stat în cadrul Cămarilor de Comerț și Industrie în domeniul comunicării, d-nei Sorina Coșbuc, d-lui Drăgoi Iulian, și d-lui Cuțurescu Adrian, toți prezumtivi membrii în Grupul de Comunicare Strategică și a altor persoane neidentificate membre în Grupul de Comunicare Strategică și a altor angajați ai ANCOM și ai Ministerului Afacerilor Interne, toți săvârșind în mod coordonat și concertat acte și fapte de natură a restrânge drepturile fundamentale ale cetățeanului edictate și protejate de Constituție, toate concretizându-se în prezenta speță în acte de abuz în serviciu ce au avut ca efect suprimarea repetată și abuzivă a publicației online JUSTIȚIARUL.

Faptul că publicația subsemnatului JUSTIȚIARUL a criticat în mod constant activitatea numitului Klaus Werner Iohannis încă din perioada în care acesta era primar al Sibiului nu poate fi exclus din analiza măsurii de suprimare a publicației fără avertisment prealabil, astfel că, sub acest aspect putem trage concluzia că toți membrii grupului au acționat cu intenție directă cu scopul limitării dreptului subsemnatului la liberă exprimare.

Pentru toate aceste motive arătate pe larg mai sus, vă rugăm să constatați că sunt întrunite condițiile prevăzute de norma de incriminare, tipicitatea asigurând în primul rând respectarea principiului legalității incriminării, faptele descrise putând fi pentru acest motiv sancționate în baza normelor penale indicate.

Pentru considerentele expuse vă rog să dispuneți măsurile necesare pentru tragerea la răspundere penală a persoanelor mai sus menționate, urmând a avea în vedere și agravanta prevăzută de art. 77 lit. g Cod Penal.

MARINESCU MARIUS ALBIN

prin avocat

Daniel M. CHITIC